

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Decreta Provinciae Mediolanensis Svb B. Carolo Borromeo, Cardinale Archiepiscopo, Diuersis temporibus in sex Concilijs, totidemq[ue] voluminibus edita

Speciano, Cesare

Brixiae, 1603

Constitvtio Sanctiss. D.N. Domini Gregorii diuina prouidentia Papæ XIII.
Super immunitate Ecclesiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10553

CONSTITUTIO SANCTISS. D. N. DOMINI GREGORII
diuina prouidentia Papæ XIII. Super immunitatem Ecclesiæ.

Gregorius Episcopus seruus seruorum Dei. Ad perpetuam
rei memoriam.

CVM aliâs nonnulli prædecessores nostri, & præsertim fel. rec. Sixtus Papa Quintus, necon Pius etiam Quintus Sancto zelo ducti, diuersas facultates, & indulcta extrahendi etiam in casibus quibusdam à iure non permitti ex Ecclesijs criminofos, & delinquentes, compluribus sacerdotalibus Principibus, eorumque Curijs, & Magistratibus, sub varijs modis, & formis concesserint, prout in illis plenius continetur. Experientia postmodum docuit, tum ob diuerfitatem, & differentiam huiusmodi indultorum, tum quia plerique eorundem Principum Ministri, ex hoc ipso illa diuersimodè etiam latius quam par erat, & ad suum libitum interpretandi occasionem arripuerunt, illisque abuti cœperunt, subortam esse non mediocrem in aliquibus locis libertatis, & immunitatis Ecclesiasticæ perturbationem, & confusione, alibi vero nè ipsos quidem laicos Indultis huiusmodi uti voluisse, aut potuisse, quod populis inueterata erga Ecclesiæ reuerentia deuotis, & assuetis, scandali potius quam quietis occasionem præberent. Illud etiam absurdum sçennumero secutum est, vt insimæ interdum conditionis laici non modò iuris, sed etiam literarum penitus ignari, & imperiti, dum quasi potestates, aut ministri Curia sacerdotalis in aliquo Castro, aut Oppidulo iurisdictionem exercebant, facultatum, & indultorum huiusmodi limites longè excederint, eaq; suo arbitratu in sensus minus rectos, & ab intentione concedentis omnino alienos detorserint, & illorum prætextu, quicquid sibi in mentem venit attentare præsum pserint; in graue iurisdictionis, & immunitatis Ecclesiasticæ præiudicium, locorum & personarum diuino cultui dicatarum contemptum, ipsius diuinæ Maiestatis offendam, & scandalum plurimorum. Quare pro commissio nobis à Domino Pastoris officij munere prædictis absurdis, & scandalis obuiare, ac differentiæ huiusmodi ad uniformem regulam reducere, omnemque dubitandi, ac perperam interpretandi occasionem dilucida declaratione submouere, abusus tollere, & nè Ecclesiastica iura planè conculcentur, & negligantur, opportunè prouidere decrevimus, prout etiam dictus Sixtus Prædecessor noster iisdem de causis motus statuere creuerat, licet morte præuentus hoc adimplere nequiverit: ita tamen ut quando præfens temporum calamitas, & nimia, quæ iam inualuit peruersorum hominum malitia id exposcit, aliquid, etiam ad terrorem delinquentium, & ad coercenda illorum facinora, ultra id, quod prisca illa maiorum nostrorum disciplina, & vetus sacrorum Canonum norma præscriperat in quibusdam casibus, congrua moderatione adhibita, permittamus. Hac itaque nostra perpetuò valitura, constitutione omnia, & quæcunq; priuilegia, indulta, & gratias tam per prædictum Sextum, ac Piu Quintum, quam alios quoscunq; nostros Prædecessores, aut nosmetipos, Sedemq; Apostolicam eiusve Legatos, super abducendis, vel extrahendis ab Ecclesijs, Monasterijs, Sacellis, dominibus regularibus, & sacerdotalibus, locisve sacris, aut Religiosis, aliasque in casibus à iure permisis hominibus certorum tunc expressorum, vel non expressorum criminum reis, aut fraudolentis decoctoribus, etiam in odium certorum delictorum, & pro bono pacis, & quiete publica, & ex causis urgentissimis, ac necessarijs, & æquipollentibus casibus in iure expressis, atq; ex paritate, identitate, aut maioritate rationis extensis, perperuò vel ad certū nondum elapsum tēpus, seu ad vitam alicuius Principis, aut beneplacitum, seu alias quomodolibet concessa, etiā iteratis, aut multiplicatis vicibus, approbata, & innouata, ac visu recepta, literasq; Apostolicas sub plumbo, aut in forma brevis seu alias quomodounque desuper confectas, quarum tenores hic haberi volumus pro expressis, ac de verbis ad verbū

interit

intertis sublata penitus omnī dīfēntiā, ita ad vnam tantūm formam reducimus, & moderamur, vt laicis ad Ecclesiās, locaq̄; sacra, & religiosa prædicta cōfogientibus, si fuerint publici latrones, viarumque grassatores, qui itinera frequentata, vel publicas stratas obſident, ac viatores ex insidijs aggrediuntur, aut depopulatores agro rum, quive homicidia, & mutilationes membrorum in iphis Ecclesijs earumve Cemeterijs committere non verentur, aut qui proditoriè proximum suū occiderint, aut Assassini, vel hæresis, aut læsa Maiestatis in personam ipsiusmet Principis rei, immunitas Ecclesiastica non ſuffragetur. Sed vniuersis, & ſingulis Venerabilibus Fratribus noſtris Patriarchis, Primatis, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque Ecclesiārum, & Monasteriorum Prælatiſ, tam ſeculariſbus, quam cui uſuis ordinis regularibus diſtincte præcipiendo mandamus, & præcipimus, vt laicos in caſib⁹ prædictis delinquentes adeorū Ecclesiās, Monasteria, domos, & alia loca ſupradicta ſacra, ſeu Religioſa rēſpectiū confugientes, & in eis ſe recipientes, atque morantes, qui prædicta delicta, corumve aliquod, iudicio ſuo cōmifite videbuntur, quando, à Curia ſeculari fuerint requiſiti, & quilibet eorum fuerit requiſitus, Miniftri, & Officialibus Curia ſecularis abſque irregularitatē nota, aut alicuius cenzur Ecclesiastice incurſu tradi, & confignari current, & faciant, & quilibet corum cu ret & faciat. Nē autem Curia ſecularis prædictę Miniftri facultate illos per ſe, & propria auctoritate extrahendi, & abducendi ſibi olim, vt præfertur, attributa, & per præſentes reuocata, abutantur, Volumus, dictaque auctoritate decernimus, & declaramus, vt Curia ſecularis, eiusque Iudices, & Officialis, ab Ecclesijs, Monasterijs, locisque ſacris prædictis laicum aliquem, vt præfertur, delinquentem in nullo ex caſib⁹ ſupradictis ſine expreſſa licentia Epifcopi, vel eius Officialis, & cum interuenient personæ Ecclesiastice ab eo auctoritatē habentis, ad quos ſolos, & nō alios Epifcopis inferiores, etiamſi aliās ordinarij ſint, aut nullius diocesis, aut Conſeruatores, ab hac ſede ſpecialiter, vel generaliter deputati, prædictam licentiam dandi facultas pertineat; occurrente autem caſu in loco exempto, & nullius diocesis, tunc ad Epifcopum viciniorem deuoluatur hæc cognitio, & nō ad alios, capere, extrahere, aut incarcerare non poſſint, niſi eo caſu, quo ipſe Epifcopus, & dicta perſone Ecclesiastice requiſita illos in delictis ſuperius expreſſis culpabiles tradere, aut capturæ, & carcerationi interuenire, & aſſistere recuſauerint; tuncque reverentia Eccleſia, & locis ſacris debitæ memores prædictos delinquentes minori, quo id fieri poſterit cum ſcandalō, & tumultu extrahere current. Quodque delinquentes laici prædicti, poſtquam, vt præfertur, ab Ecclesijs, locisque ſacris extracti, & capti fuerint, ad carceres Curia Ecclesiastice reponi, & inibi ſub tuto, & firmo carcere, ac opportuna custodia data illis, ſi opus fuerit, per Curiam ſecularem, detineri debant, nec inde extrahi, Curia ſeculari prædictæ confignari, nec tradi poſſint, niſi cognito priuio per Epifcopum, ſeu ab eo deputatum, an ipſi verè criminis ſuperius expreſſa commiſſerint, tuncque demum, de mandato Epifcopi per Iudicem Ecclesiasticum Curia ſeculari, quacunque appellatione poſtpoſta, confignent. De criminis verò hæresis cognitio ad forum Ecclesiasticum tota pertineat, neque in ea Curia ſecularis ſe quoquomođo intromittat. Sicuti etiam prohibemus, nē contra Ecclesiasticas perſonas ſeculares, aut cuiuſuſis ordinis, vel militiæ etiam Sancti Io hannis Hierofolymitani regulares, quoquomođo etiam vigore prædictorum priuilegiorum, indultorum, aut confeſſionum, que omnia ad terminos iuriſ per præſi tes reducimus procedant, aut ſe intromittant; illasve ab Ecclesijs, Monasterijs, do mibus, locisque ſacris, aut religioſis, etiam in caſib⁹ in haec conſtitutione expreſſis extrahere, abducere, capere, carcerare, aut cognoſcere de criminibus ad forum Ecclesiasticum pertinentibus aliās, quam de iure, & per priuilegia eisdem ordinibus, aut militijs confeſſa permittitur quomodo libet prælumant. Quod si quis qua cunque dignitate, & auctoritate prædictis, præmiis, aut alio quoquies prætextu, quicquam præter, aut contra huius noſtri conſtitutionis tenorem attentre p̄fsum-

sumpserit, declaramus eum iplo facto, censuras, & penas eisdem incurtere, quæ contra libertatis iuris, & immunitatis Ecclesiasticae violatores per sacros Canones & Conciliorum generalium, nostrorumque prædecessorum constitutiones sunt promulgatae. Sicque per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis alteri iudicandi, & interpretandi facultate, in quavis causa, & instantia iudicari, & diffiniri debere, necnon irritum decernimus, & inane, si secus super his per quoscunque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, tam Sixti, & Pij V. quam aliorum quorumcunque prædecessorum nostrorum, literis Apostolicis, privilegijs, indultis, & facultatibus, qui busuis personis, etiam Imperiali, Regia, Ducali, aut alia quavis dignitate, & auctoritate fulgentibus, aut Rebus publicis, Dominijs, Regnis, Provincijs, Ciuitatibus, Terris, & locis, eorumve Curis, Parlamentis, Senatibus, Consilijs, Communitatis, Vniuersitatibus, Collegijs, aut Præsidentibus, Proregibus, Gubernatoribus, Locatenentibus, Vicarijs, Potestatibus, alijsque Magistratibus, Officialibus, Ministris, aut Consiliarijs, ex prædictis, vel alijs, etiam grauioribus, & vrgentioribus causis; tam illorum intuitu, & contemplatione, siue ad eorum preces, & instantiam, quam etiam moro proprio, & ex certa scientia deque Apostolicae potestatis plenitudine, ac per modum statuti, & legis perpetuae, etiam in vim contractus & fratum nostrorum consilio, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis præseruatiuis, restituutiuis, mentis attestatiuis, derogatoriarij derogatorijs, alijsque validissimis, efficacissimis, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & alijs decretis, etiam si inibi caueatur expressè, quod illis, nisi sub certis modis, & formis, & nisi de expresso eorum consensu, ad quoru[m] fauorem concessæ fuerint, derogari possit, & aliter factæ derogationes nullius sint roboris, vel momenti, & alias quomodolibet concessis etiam s[ecundu]s approbat, & innovatis. Quæ omnia, & singula, ac illorum tenores pro expressis habentes, quatenus præmissis in aliquo aduerfentur, aut plures quam superius expressos casus contineant, auctoritate & tenore præmissis omnino, ac perpetuo tollimus, & abrogamus, ac ad terminos præsentis Constitutionis, quod ad superius descripta duntaxat, reducimus. Et nolumus cuiquam de cætero suffragari, & qualibet alia dictæ sedis indulgētia generali, vel speciali, per quæ præsentibus nō expressa, vel de verbo ad verbū non inserta, effectus earū quomodolibet valeat impedi. Ut autem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deducantur, mandamus illas in Valvis Sancti Iohannis Lateranen. & Principis Apostolorum, Basilicarum de Urbe, necnon Cancelleriarie Apostolice de more affigi, & publicari, eam etiam exemplis inibi affixis, & dimissis, ac post publicationem huiusmodi, volumus, & decernimus, vt omnes, & singulos, quos cōcernunt, & concernent in futurum, perinde arcent, & officiat, ac si eorum cuilibet personaliter intimatax fuissent: earundem verò præsentium transumptis, etiam impressis Notarij publici manu subscriptis eandem fidem in iudicio, & extra illud ubique gentium, & locorum haberi volumus, quæ eisdē originalibus literis adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum licet hanc paginam nostræ moderationis, præcepti, mandatorum, decretorum, reductionum, declarationum, prohibitionis, sublationis, abrogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare præsumperit indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius le nouerit incursum.

Dat. Romæ, in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ, Millefimo quin gentesimo nonagesimo primo, Nono Kal. Iunij, Pontificatus nostri, Anno primo.

L. Dat.

M. Vestrius Barbianus.

A. de Alexijs.

Regi-

Registrata apud Marcellum Secretarium.

Anno à Natiuitate Domini, millesimo quingentesimo nonagesimo primo. Indictione quarta, die verò vigesima octava Mensis Maij, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Gregorij diuina prouidentia Papæ XIII. Anno primo, Retroscriptæ literæ Apostolice affixæ, & publicatæ fuerunt in Valuis Basilicarum Principis Apostolorum de Urbe, & S. Iohannis Lateranen. necnon Cancellariæ Apostolicæ, & Acie Campi Floræ, ut moris est, per nos Catherinum Menardi, & Nicolaum Drouyn. Cursores.

Pompeus Guerra Magister Cursorum.

C O N S T I T U T I O   D E   L A R G I T I O N E   M V N E R V M
vtriusque sexus Regularibus interdicta.

Clemens Episcopus seruus seruorum Dei. Ad perpetuam
rei memoriam.

Religiosæ Congregationes, ab insigni sanctitate viris Spiritus Sancti afflatæ institutæ, tantas Ecclesiæ Dei utilitates omni tempore attulerunt, ut ad eas conseruandas, & instaurandas Romani Pontifices prædecessores nostri, magnam iure optimo diligentiam semper adhibuerint. Nam cum ea sit rerum humanaarum conditio, & natura, ut etiam quæ optimè fundata, & constituta sunt partim hominum imbecillitate, & ad malum proclivitate, partim Dæmonis astutia, paulatim deficiant, ac nisi cura perugili sustententur, in deterius prolabantur; Idcirco Summorum Pontificum vigilantia, magnopere laborauit, ut Regularium Ordinum disciplina, aut labefactata in pristinum restitueretur, aut salutaribus Constitutionibus communica, integra atque incolumis permaneret. Quorum nos vestigijs pro eodem officij munere insistere, & Pastoralem illorum solicitudinem (quantum possumus) diuina adiutrice gratia, cupimus imitari. Quare nè ex munib[us], quæ pluribus religiosæ vitæ professoribus, ex Christi patrimonio, quibusvis hominibus quavis ex causa sèpè tribuuntur grauia incommoda, & mala, etiam boni specie existant, præcavere studentes; hac nostra perpetuò valitura Constitutione vniuersis, & singulis cuiuscunque Ordinis Mendicantium, vel non Mendicantium bona immobilia, & redditus certos ex indulto Apostolico possidentium, vel non possidentium, seu cuiusvis Congregationis, Societatis, & Instituti (non tamen militie) Regularibus personis vtriuslibet sexus omnem, & quacunque largitionem, & missionem munerum penitus interdicimus. Sub qua prohibitione comprehenduntur omnia, & singula Capitula, Conuentus, & Congregationes, tam singularum Conuentualium, Monasteriorum, Prioratum, Præpositurarum, Præceptoriarum, Domorum, & locorum, quam Provincialia, aut Generalia cuiuscunquam Prouinciarum, sive vniuersis Ordinis Societatis, aut Instituti: eorumque vel earum Camerarios, Commissarios, & quoquaque Officiales, singulares personas: Ipsos etiam ordinum, Congregationum, & Societatum huiusmodi Superiores quacunque dignitates obtinentes, etiam Generales, & Prouinciales, Magistros, Ministros, & quoquaque nomine præfectos, necnon Conuentuum, Monasteriorum, Prioratum, Præpositurarum, Præceptoriarum, Domorum, & locorum quorumcunque Abbates, Prioræ Præpositos, Præceptores, etiam maiores Guardianos, Ministros, Rectores, atq; Abbatissas, Priorissas, & alio quoquis titulo præsidentes, tam ipsis regularibus, quam locorum Ordinarijs, seu quibusvis Superioribus subiectas vtriuslibet sexus ad vitam, vel ad tempus deputatos: adeo, ut nemo vñquam eorum, vel earum directè, vel indirectè palam, vel occultè, tam communi, quam particulari, &

pro-